

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Երկու խոստովանանք

Տեր-հա՛յր, մեղքերիս թողությո՛ւն արա.
«Պատմի՛ր, գավակըս. ի՞նչ մեղք ես գործել»:
Ոստիկան էի՝ բանտապետ դառա,
Իմ ճանկից մարդիկ մահո՛ւմ են պըրծել...
Վա՛յ ինձ, բազո՛ւմ են իմ մեղք ու արատ
Սիրե՛լ եմ կաշառք, սիրե՛լ գողություն...
«Է՛հ, ոչի՛նչ, որդիս, տե՛րն է գթառատ,
Մեղքիդ թողությո՛ւն...»:

Տեր–հա՛յր, մեղքերիս թողությո՛ւն արա,
«Պատմի՛ր, գավակըս, ի՛նչ մեղք ես գործել»:
Մխավմամբ պաս-օր բերանըս առա
Մի կտոր երշիկ... Պասն էի մոռցել...
Տեր-հա՛յր, մասն արա ինձ սուրբ հաղորդի,
Ուրիշ մեղք չունեմ, երկի՛նքըն է վկա.
«Օ՛, մե՛ծ է մեղքըդ... քեզ համար, որդի՛,
Թողություն չըկա...»: